

цапашъ ли нѣкого съ кръвъ
тази сутринь — кръвѣта ви
ще бжде еднаква и свада меж-
ду ви презъ лѣтото нѣма да
има. Запѣхтянъ най-подире той
сѣда на люлка и залюлѣе ли
се — глава му достига клоно-
ве-върхари, та шеметъ да не
познава какво е.

Дивни Гергьовденски споме-
ни, които сж запленили душа-
та на малкия Павелъ нѣкога и
които, сега макаръ като на из-
повѣдь, пакъ обайваха гърди
и сърце и той ги разказваше
съ увлека на ранобудна птич-
ка предъ свѣтъль день.

Стопли го споменъ по пле-
вене. . .

. . . Въ лжката край моста
нивята полуизбуели, ала буре-
няка е надѣлялъ и сж плъпна-
ли подѣвки съ бѣли тулпони
плѣвелитѣ да чистятъ. . . Тукъ